

и објашњава најважније државне установе једне земље. Она није непосредни извор уставног права јер не ствара уставне норме и не регулише уставноправне односе, али је њена стваралачка моћ велика а такође и утицај у побољшавању разних друштвених усанова. Наука уставног права анализира и законе, проучава потребе које условљавају њихово доношење али и ради на побољшавању, унапређивању постојећих државних, уставних институција. Наука, односно уставна теорија је важна зато што уставно право не може да се разуме само помоћу својих норми, онога што пише у њима. У позадини устава постоје одређене идеје, циљеви и идеолошке поставке које су уопштено изражене у облику теорије, разних теоријских концепција које стварају и заступају теоретичари који се баве уставном материјом. Без познавања тих теорија и концепција не може да се разуме ни уставно право али ни само функционисање уставних институција које имају ослонац и инспирацију у њима.

2. Идејни и политички програми и акти руководећих политичких и других организација такође заузимају место међу ванправним чиниоцима и изворима уставног права. То је зато што стварно уобличавање и функционисање правних, политичких и других институција не зависи искључиво од устава, а то важи и за понашање основних носилаца функција власти и управљања који се у томе руководе различитим смерницама, програмским ставовима и опредељењима. Истина, јачање права, владавине права и правне државе треба да значи и слабљење идеолошког утицаја и притиска различитих политичких партија и руководећих центара политичког (идеолошког) одлучивања и управљања. То је зато више карактеристично за прошлост, за комунизам и једнопартијски систем где је све било подређено вољи и директиви једне партије и њеног руководства. Са рушењем комунизма је срушена и једнопартијска диктатура па је у условима политичког плурализма ослабио идеолошки притисак бивших центара одлучивања на само право па и уставно право. Но и у новим условима демократског живота и политичког плурализма не значи да је престао потпун утицај политичких организација и њихових програма и идеологије. И у овим новим демократским условима разне партије и партијске коалиције преко државних органа, парламента, владе и сл. настоје да „легализују“ своје политичке и партијске програме и смернице и да их преточе у законе и најважније државне одлуке и акте. У земљама где се поштује устав и где влада уставност не сме да постоји таква веза и мешање права и политике, подређеност устава и правних аката државних органа одлукама, ставовима и закључцима партијских